

۴- مہ لا محمہ د ثہ مینی

مینہ ریبی (من)

سودای سوڈا ہر اس سکت
نہ پے ہم سر نہ گرد پلا تن
مرد پے اد سادی بیدریغکت
پے قربان کردہ ناز نے رنگے
سی تو یچ خیریت پے بیت کردہ نو
معدوے بد بخت ناتا منے
قربانے شیوہ عیب ہے بو
تو یا سکتہ برد برد در د
خیالت کردن ہر روے نزانے

مخردم جہ کو تہ بر آس سکت
نے پے گین قربان بزن پلا تن
بسم آہ بکیر دس تیغکت
چشیں ہوار بے دل پے من ار نے
سینسج کتر زوخ زام دروہ بو
ای رہس بیدولت خیال فانی
خدا ہے پسند رای دبری بو
چم کور نیت ضعیف رنگ زرد
چہ لایق بتون رتبہ فربانے

شمال دافان شمال دافان

شمال یا کہ گرد گرد باد دافان

ش نش نامی تالی طرہ و رزافان
باناتو و خدا ہانام آوردن
جہ دی برک کشت گشت ہوار ری
بید و مدرای سیل اسیرین چم
در نیمہ شو بو در نیمہ شو بو
دیت درد نرمی نتوی یمانے
سادت سخا و چون بیدار لبو

تہاے بالای نو تول بافان
ہانام اد خدا سا پو کردن
ہوای زامتکر زام در اکاری
و خدا ی بالات ہانام ہای شمال تویم
نیمہ خور خدا از نیمہ خو بو
نو طرہ نے آد جیوانے
جہ ادت ادت آد کشا ہو